

תְּשׁוּרָה

משמחת נישואין של
שמואל יצחק וחי' מושקא
שכטר

יום ראשון, ט"ו תמוז תשע"ג

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב מ' שמואל יצחק שי' עב"ג הכלה מרת חי' מושקא תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתינו, ידידינו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתינו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתינו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת – מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת הרבי – הכוללת מענות קודש ומכתבים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הא"ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", "ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה . . והוא יגאלנו".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הורי הכלה

יעקב מרדכי וראשא רחל

שפריצער

הורי החתן

יוסף בן ציון וחנה רבקה

שכטר

זקניהם

הרב צבי ורבקה שכטר

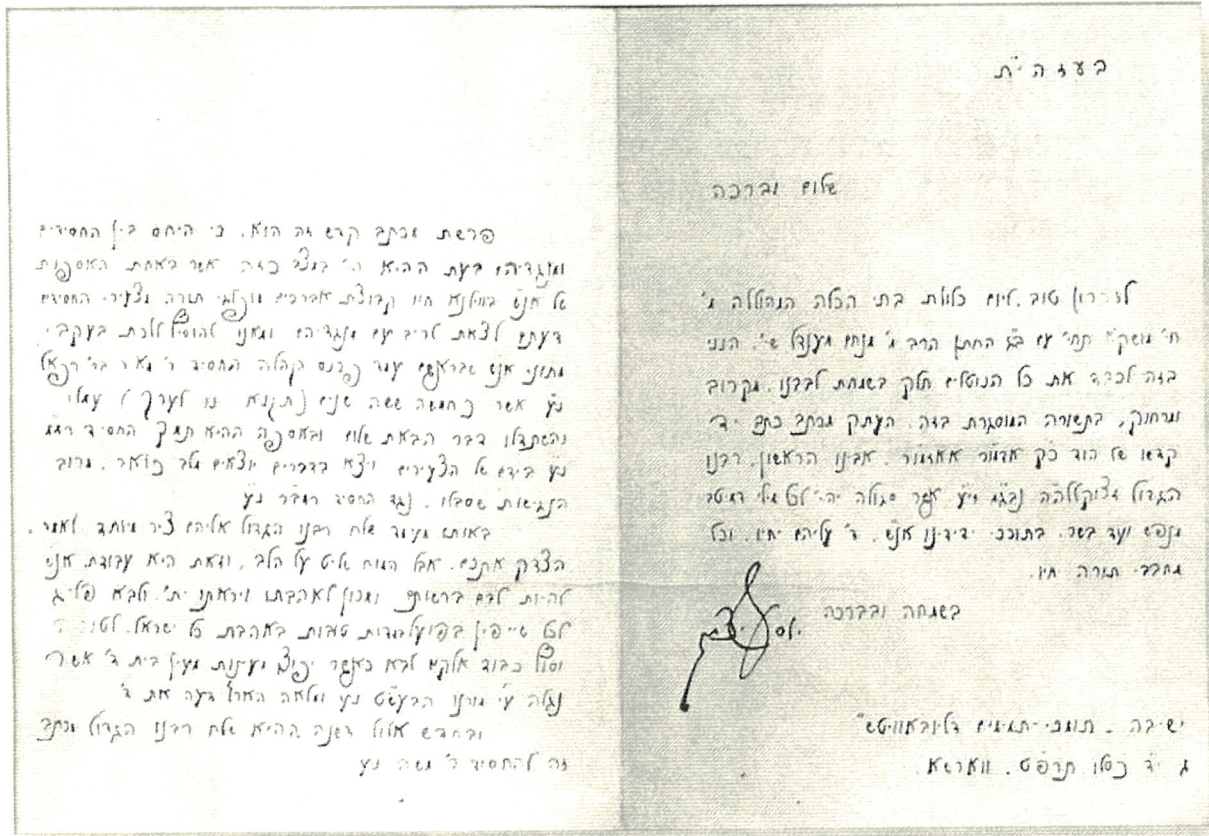
הרבנית חי' מארלאוו

התשורה בהתונת הרבי

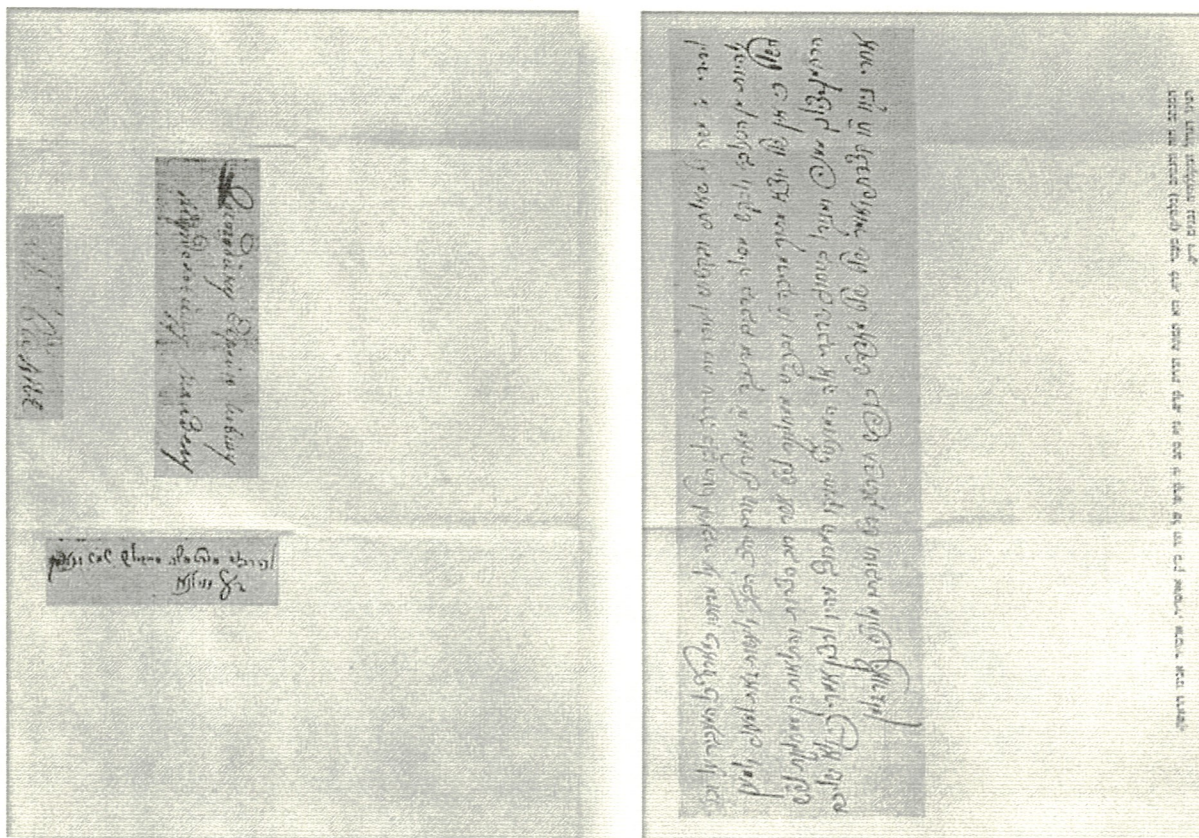
באמצע סעודת החתונה של הרבי, בי"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הריי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אאזמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגוכי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הריי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגוכי"ק של אדמו"ר הריי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק . . אשר סגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

יום ראשון, ט"ו תמוז תשע"ג

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו ה[הת]חורן להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבין] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלום] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו ממנה ומגודל בטחוני שדברי אלה המועטים] יחזיקו המרובים] ויהיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:
 להרבני מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא
 שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:
 לאדון יהודי משה מורדזוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוויילנא

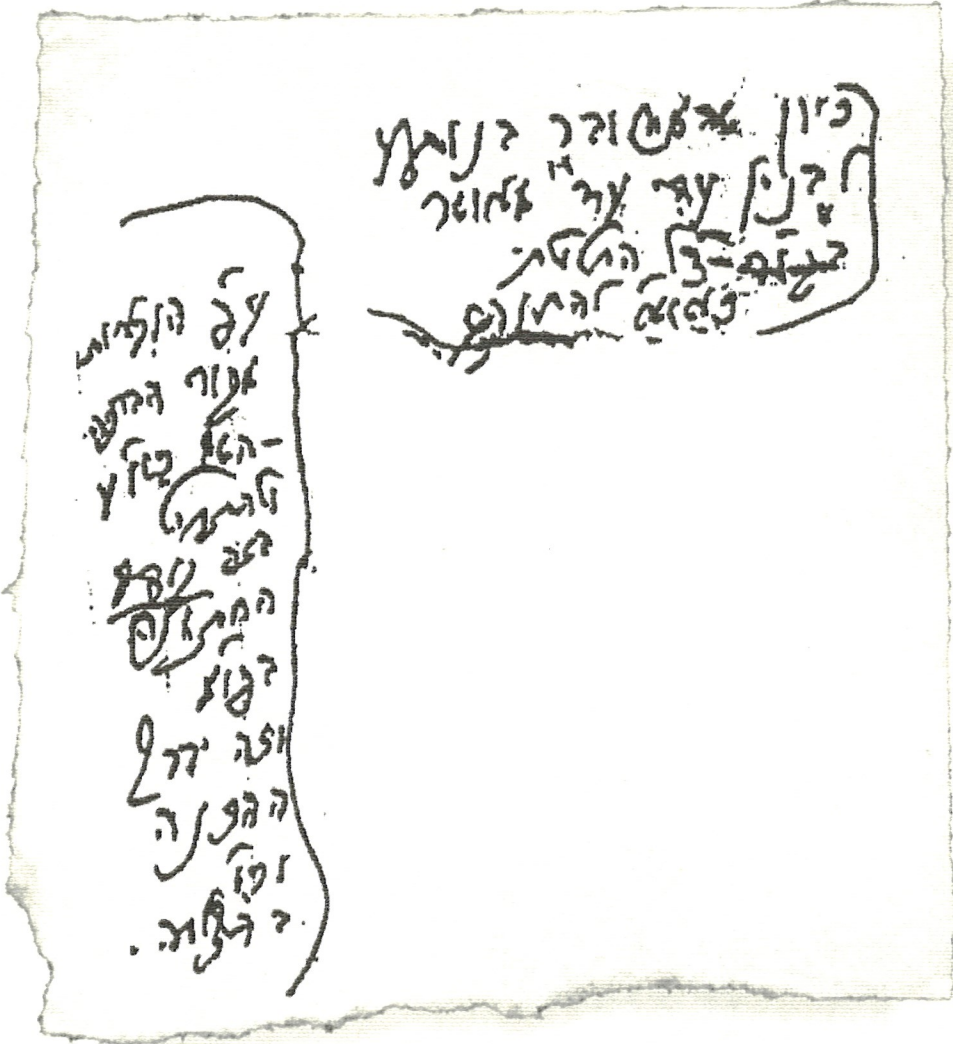
בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם התונתי".

כתבי יד של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
בעניני שידוכין ונישואין

כנראה לזוהר - דרובא דרובא התחלת העיון
 דלוי"ט שידוכין ואלוהי כבוד להתעורר
 לוי"ט. ואם המתין כ"כ ונשאר כאלו
 חזש"ט - ע"פ הנ"ל - לקבלתו סמיכה אהו
 הירבון בונה עתה
 דאם שידוכין שהם יוצאין הן ורוב הנ"ל -
 י"ט לעשות כפ"ט.

מענה לשאלת אב אודות בנו שהגיע לעונת שידוכין ועמד לפני סיום לימודי ה"סמיכה" האם להתחיל בהשתדלות על דבר שידוך עבורו מיד בלא המתנה עד קבלת הסמיכה "היות כי בלאו הכי לפי סדר העולם ענין השידוך ממשיך איזה חדשים".

- כנראה במוחש - ברובא דרובא התחלת העיון
- בעניני שידוכין מבלבלת כבר להתמדה
- בלימוד. ואם המתינו כ"כ ונשאר כמשלש
- חדשים - ע"פ הנ"ל - לקבלתו סמיכה מהו
- החפזון דוקא עתה.
- באם בטוחים שהוא יוצא מן הכלל ורוב הנ"ל -
- יכול לעשות ככתבו.

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ הנוגע לאופי ההכנות שקודם החתונה:

כיון שהמדובר בנוגע

ל"בנין עדי עד" מאושר

בגו"ד - צ"ל החלטת

כאו"א להתנהג

ע"פ הוראות מקור הברכה - השם בשו"ע

ולתחיל בזה קודם החתונה בפו"מ

וזה יברך ההכנה וכן בהצלחה.

צ"פ ה"צ -
 בשו"ת צ"צ חאה"ע הידועה
 בקי בתוכן מס' (כת) אחת (עכ"פ מהקטנות)
 (א) אהבת אמת

לפנינו מענה בגוף כתי"ק אודות נישואי ישראל לבת כהן:

ע"פ הצ"צ -

בשו"ת צ"צ חאה"ע הידועה

- בקי בתוכן מס' (כת) אחת (עכ"פ מהקטנות)

צ"פ ה"צ -
 בשו"ת צ"צ חאה"ע הידועה
 בקי בתוכן מס' (כת) אחת (עכ"פ מהקטנות)
 (א) אהבת אמת

לפנינו צילום תשובה אודות

אופן הגישה לכל ענין ההתעסקות

בשידוכין:

מכופנ"נ (1)

נצטוינו - והיא

בתוך כל בני" -

לעבוד השם בשמחה

(ובמילא - בבטחון

בהשם) (2)

כיון שצ"ל

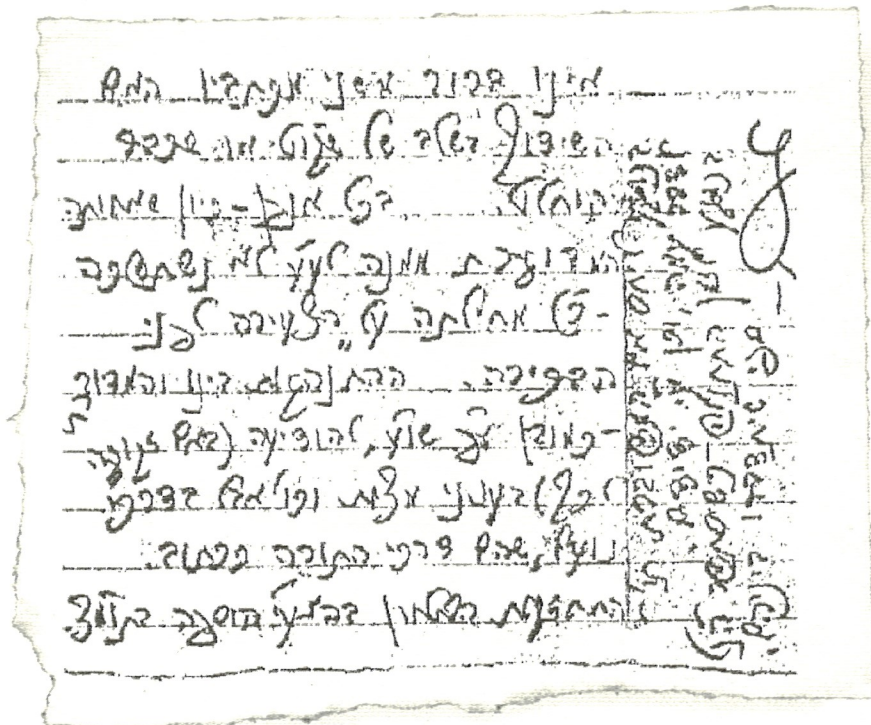
עשי' גם

ע"פ טבע

- תשתדל בנוגע

לשידוך גם ע"י

ידידים ושדכנים (3)

במענה לשאלת בחור הנמצא בשלבי שידוך, ולהמזדברת ישנה אחות מבוגרת שעדיין לא נשתדכה:

- אינו ברור משני מכתביו - האם
- השידוך בשלב של שקו"ט או שכבר
- הוחלט. בכל אופן - כיון שאחותה
- המבוגרת ממנה לע"ע לא נשתדכה
- צ"ל מחילתה על "הצעירה לפני
- הבכירה"]. ההתנהגות בינו והמזדברת
- כמובן ע"פ שו"ע, להודיעה (באם זקוקה
- לכך) בעניני מצות וכו' אבל בדרכי
- נועם, שהם דרכי התורה ככתוב.
- התחזקות הבטחון בה' ע"י הוספה בתומ"צ.
- בנוגע ליחס אם המזדברת ת"י -
- לדבר עמה, וכן ע"י ידידים.
- בנוגע לזמן החתונה - כשיסתדר הנ"ל
- כפי שיתדברו ביניהם.

שמואל יצחק וחי' מושקא שכטר

5) ויהא בשעטומו"צ בגו"ר
 6) most appropriate, on the occasion האוצנת האוצנת
 7) be proper for her to wear a caputla at the חתונה
 8) כאזין זאין זאין איבערן (לעבליפות קשה)
 9) השמות ואזכיר עה"צ להנ"ל
 Respectfully yours.

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על מכתב שנכתב בשפה האנגלית ע"י חתן ששאל כמה שאלות מעשיות הנוגעות לענינים שלפני החתונה והחתונה עצמה.

במכתבו מודיע החתן כי הוא וכלתו החליטו על זמן החתונה שיהי' בבי' ניסן באותה שנה "באם הרבי יאשר זאת". והואיל כ"ק אד"ש לענות:

5) ויהא בשעטומו"צ בגו"ר

בהמשך המכתב כותב החתן בנוגע לאמירת המאמר "לכה דודי" כנהוג בקבלת פנים, ומבקש הדרכת כ"ק אד"ש בשאלה באיזו שפה יהיה ראוי יותר להגיד את המאמר בהזדמנות זו. על כך הואיל כ"ק אד"ש לענות:

6) בלשון המובנת

לרוב השומעים ומה טוב לכולם

במענה לשאלה האם יהיה זה ראוי ומתאים שילבש לחתונה 'קפוטה' [=סירטוק] הואיל כ"ק אד"ש לענות:

7) תלוי בהרגש הלב

ובמענה לשאלה מתי עליו להתחיל ללמוד את ההלכות הקשורות עם החתונה הואיל כ"ק אד"ש לענות:

8) כמובן - באופן שידעם

(עכ"פ הל' הצריכות בזה)

איזה ימים קודם החופה.

הלימוד - צ"ל עם עוד א'

עכ"פ.

ובסיום המכתב כתב כ"ק אד"ש:

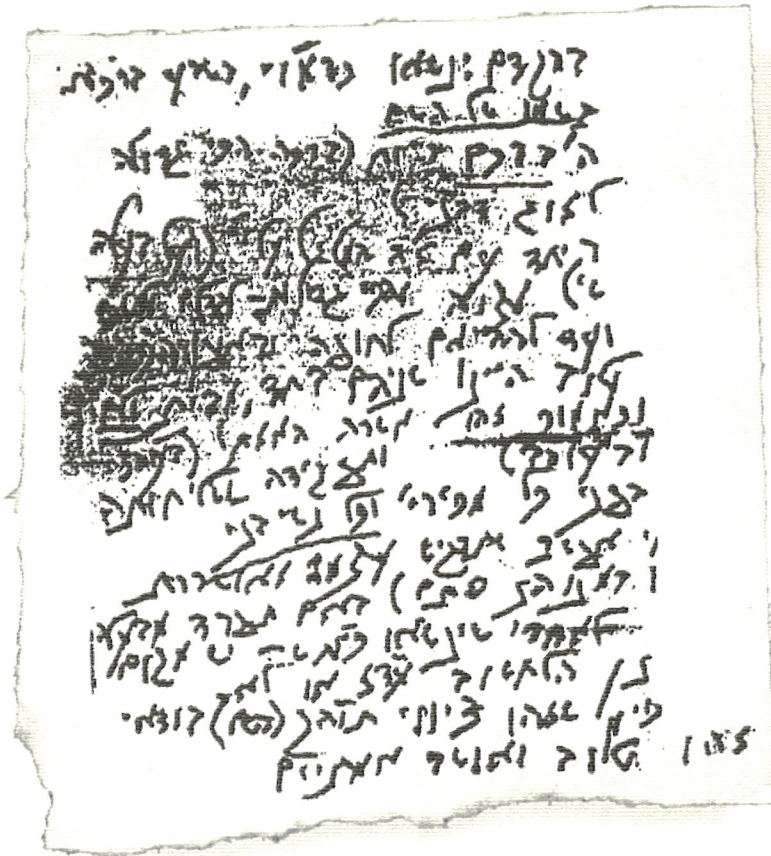
9) השמות ואזכיר עה"צ להנ"ל

הוא שבועה לא כונה איתן אמת אהבה אמת,
 אך שאת שאת דה אפס נמה נמה, זכ איתן אמת
 (1) (כונן) השמעה קולך זהו קהלת... קולך
 וקראם בן נכונ, האם דה אפס נמה אמת
 שאת אמת
 וקראם בן - איזה אמת! כאלו אמת
 ואקרה לקרא אמת אמת בן (2)

מענה לחתן ששאל, האם נכונה השמועה בדבר אי נתינת טבעת לכלה בתקופת השידוכין, והאם דעת הרבי נוחה מנתינת מתנות בכלל.
 סימן כ"ק אד"ש בחץ למילים "נכונה השמועה", אך הוסיף: באם זהו בהסכמת ב"ג תי'.
 ולשאלה "איזה מתנות?" ענה כ"ק אד"ש מה"מ: "כמנהג אנ"ש שי"

אורי שמואל
 וקראם ויקרא
 סוף שמואל

מענה כ"ק אד"ש לאחד ששאל אודות בנו הצעיר יחסית, האם כדאי להתחיל להתעניין בעניני שידוכין עברו:
 ילמוד בהתמדה
 ושקידה ויקבל
 סמיכה בשטמו"צ

צילום כ"ק אדמו"ר מה"מ ממענה לאשה שהי' בדעתה להתגרש מבעלה, ושולל זאת הרבי מכמה טעמים:

בהקדם: נשאו כדמו"י [=כדת משה וישראל], בשבע ברכות

בשמו של השם

ה' ברכם ביו"ח (ברכה הכי גדולה

לזוג דבנ"י)

יחד עם זה הטיל עלי' (ועל בעלה

שי') מצוה מהכי גדולות - לגדלם ולחנכם

ועד להביאם לחופה ובאופן הכי

טוב היינו שניהם ביחד, מבית שלם

וכאמור זהו אשרה האמתי (בעוה"ז

ובעוה"ב) ותפקידה ושליחותה

בפני כל מכירי' וכל נשי בני'

ולכן אי אפשר שתרגיש עצמה מאושרות

(ואפילו במנוה"נ [=במנוחת הנפש] סתם) באם תפרד מבעלה

ח"ו, לאחרי שינשאו כיו"ח [=כל יוצאי חלציהם] שי' יש מקום

להתבונן הלחשוב עד"ז או לא.

כיון שזהו ציווי תוה"ק (השם) בודאי

שזהו טוב ואושר אמתיים

יום ראשון, ט"ו תמוז תשע"ג

בן לא זוג אמת בקראו בלשונם
 ואלה ע"ה השושינין, שאלו הם הרב בואידין
 ואחריו אחר זה זהות ביהוד הששנין אלה שערב זוג
 אחר זוג - (היינו שיהי' ששה - חקב רב) (היה)
 והוא זוג שיהי' חסד ואלו חזר כן אמרה אלה

מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ לאחד ששאל אודות נישואי בן זוגתו מנישואים ראשונים, האם מותר להם להיות ביחד השושינין בחתונתו. כ"ק אדמו"ר סימן בחץ למילים "שמותר להם להיות ביחד השושינין", והוסיף בגוף כתי"ק:

אלא שעוד זוג

אחד ילך ג"כ - (היינו שיהי' ששה - מלבד הכלה תי')

א.א. חתן זוג האדמו"ר שאלו כמו שיהי' חתן זוג שיהי' חתן זוג שיהי' חתן זוג
 חתן זוג שיהי' חתן זוג שיהי' חתן זוג
 חתן זוג שיהי' חתן זוג שיהי' חתן זוג
 חתן זוג שיהי' חתן זוג שיהי' חתן זוג

מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בכ"ק לחתן ששאל אודות ששם המיועדת ושם אימו שווה, אך לאימו יש שם נוסף.

על שכתב "נק' גם דישא" ענה כ"ק אד"ש מה"מ:

א"כ ה"ז שם אחר

וכפס"ד אדה"ז

והצ"צ הידועים.

ועל שכתב "האם צריכים להוסיף שם" הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ:

"הרי כבר ישנו!!!"

אצוים
פמ
נר

ע
זונג
אצו

רפס
עיה
דאנצא

כת"ק כ"ק אדמו"ר מה"מ:
אזכירם על הציון לכהנ"ל
בטח זוג' תי' פעילה באגודת
נשי חב"ד

(2)

זארוה

כתב-ז

אצוים

אצוים

אצוים

הסת

אצוים

אצוים

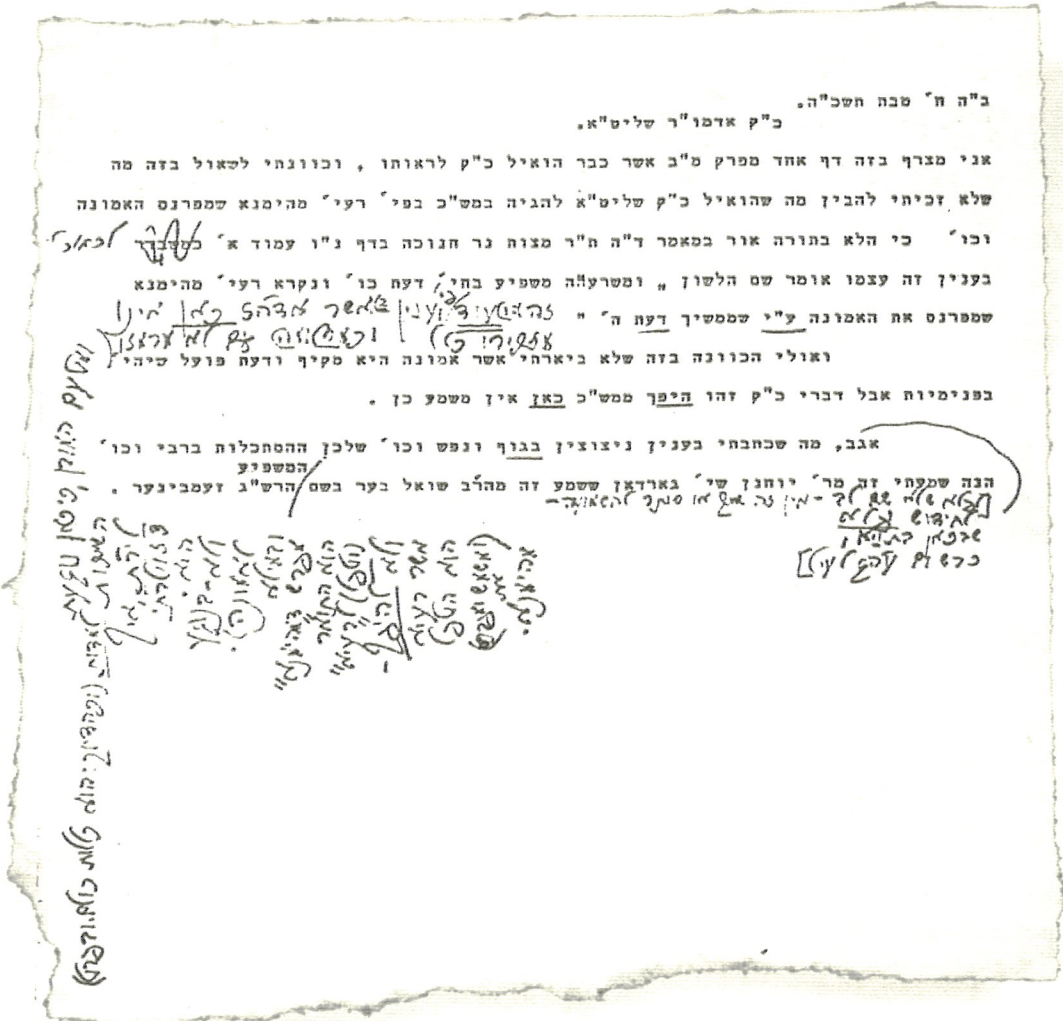
אצוים

אצוים

לפנינו כתב-יד כ"ק אדמו"ר מה"מ לאחד שכתב כי "אינו יכול להתחתן עד שיעשה משהו עם עצמו" ולכן חושב ללכת וללמוד קודם באוניברסיטה העברית בירושלים (המכתב נכתב במקורו באנגלית):

(2) למרות כתבו - יתענין עתה בשידוך. ולפעמים רבות - הסת' [דרות] מתאימה מזדמנת ביחד עם העסק בשידוכין.

יום ראשון, ט"ו תמוז תשע"ג

מענה כ"ק אד"ש להרב יוסף וויינבערג, בו שאל בנוגע להגהות הרבי על ה"שיעורים בספר התניא", כפי שנמסרו בשעתו ב"רדיו", בפרק מ"ב. לשלימות הענין העתקנו בתחילה את מכתב השואל, ולאחר מכן בא מענה כ"ק אד"ש באותיות מודגשות:

כ"ק אדמו"ר שליט"א
אני מצרף בזה דף אחד מפרק מ"ב אשר כבר הואיל כ"ק לראותו, וכוונתי לשאול בזה מה שלא זכיתי להבין מה שהואיל כ"ק שליט"א להגיה במש"כ בפי' רעי' מהימנא שמפרנס האמונה וכו' כי הלא בתורה אור במאמר ד"ה ת"ר מצות נר חנוכה בדף נ"ו עמוד א' לכאור' בענין זה עצמו אומר שם הלשון "ומשרעה" משפיע בחי' דעת כו' ונקרא רעי' מהימנא שמפרנס את האמונה ע"י שממשיך דעת ה"ה ואלולי הכוונה בזה שלא ביארתי אשר אמונה היא מקיף ודעת פועל שיהי' בפנימיות אבל דברי כ"ק זהו היפך ממש"כ כאן אין משמע כן. והואיל כ"ק אד"ש לענות (הדברים נרשמו לאחר הקטע הראשון המסתיים במילים "שממשיך דעת ה"ה"): זהו: (1) עווד פי' וענין (2) אשר אדה"ז כאן אינו מזכירו כלל וכמדומה גם לא מרמזו. (ומטעם המובן, כי כאן נוגעת השייכות למדות) (וכהדיוק: הוא כללות כולם. ובפרט) ליר"ת [=ליראה תתאה], איך דזוטרתה היא. ולא – בנוגע לאמונה). ובמילא מפרש ד"מהימנא" הוא התואר (וטפל) ל"דעיא" ולא להיפך – אשר דעיא הוא הטפל (ומשמש ומפרנס את) מהימנא.

על הקטע האחרון במכתב, בו נכתב: "אגב, מה שכתבתי בענין ניצוצין בגוף ונפש וכו' שלכן ההסתכלות ברבי וכו' הנה שמעתי זה מר' יוחנן שיי' גארדאן ששמע זה מהרב שואל בער בשם המשפיע הרש"ג זעמבינער". הואיל כ"ק אד"ש לענות:

[לפלא שלא שם לב – אין זה שייך או סותר להשמועה –
לחידוש נפלא
שבכאן בתניא,
כרשום עה"ג [=על הגיליון] לעיל]

ה'תש"ב 66

ודעת הרב - חלה יס"ט
 בא צאור ה' 33
 אצרכים קהלות הרחב

הולדות המחבר

ר' אברהם דוד בסו"ה יודא ליב לאחא, הרב בעל המחבר ספר
 וקצות וקב ונקי" על חלוצים ג' ספר "בית אהרן" נולד בשנת
 תקע"ט. הוא הצטיין בשכלו החר, כשרונותיו הנעלים וידיעות הרחבה
 בים החלמוד. גם בצדקתו וטוב לבו קנה לו מקריאים רבים אשר רתשו

לו אבה רבה כל ימיו. ^{לוי} ^{לוי} ^{לוי}
 בשנת השלשים וחמש לימי חיו נחסנה לרב בקהלה ניקולייב ובמשרתו

זו כהן פאר כארבעים שנה, עד יוסו האחרון.

בבואו לעיר ניקולייב היתה הקהלה היהודית בה קטנה ביותר.

העיר הנמצאה על שפה ים השחור היתה נמל חשוב גם לספינות חוץ, וזכות
 הישיבה ליהודים לא ניתנה אז. יוצא מן הכלל הי' הקבלן הספרטס

ר' סנדר רפאלוביץ וכל העסקים על ידו בעבודת הנמל. ~~היה~~
 (הזמין) סנדר אה הרב רא"ד להיות לרב

וס"ץ לקהלה קטנה זו. לאט לאט הלך מספר האוכלוסין היהודי בעיר

להרבה יהודים, ברשמו אותם לעובדים בנמל. נע"י עצת הרב היו ביניהם
 חלמידי חכמים, שו"בים, מלמדים וכו'.

הרב רא"ד פעל ועשה הרבה לטובה אחיו בקהלתו ובפושבות בפלך

חרסון, בראגו למצבם הרוחני והגשמי גם יחד. גם הממשלה הכירה ביושר

לבו וכשרונותיו ומנחה אותו בשנת הארבעים לימי חיו גם לרב ממעם

הממשלה בניקולייב ובארבעים קולוניות אשר בסביבותיה. ~~היה~~
 כשפרצה מגיפה במושבות, עבר הרב רא"ד בעצמו מושבה

למושבה והשחרל בכל עוז להביא עזרה ולמצא מזון וחרופה בעד החולים.

הכין בהי חולים והביא רופאים והציל כמה נפשות. ~~היה~~
 הממשלה הכירה לו הודות בעד עבודתו הנאמנה

בניקולייב וכל המחוז מסביב וכיבדה אותו בשני אותות הצטיינות, של

כסף וזהב. גם היארץ אותו בחואר, אזרח נכבד.

בהיות לו יד זשם בין חוגי הממשלה שספספם הוסיף אומץ בהשחרלותו

להיטיב מצב היהודים הכלכלי. זכנ הכניס רוח חיים במצבם הרוחני ותיק

הקנוה רבוה ~~באנו~~ בעניני הנהגה ושירה הספצת שנשמרו זמן רב אחר פטירתו. הורות להפעילו הטובה נעשה כל הגליל דפלך חרסון למקום תורה ומצוה. גם הישיבה ~~במזמרה~~ במושבה רוסנובקה בפלך חרסון ^{הנהגה} ההנו ר' ישראל ליב יאזונסקי

צ"ע

מחבר: ישראל ליב יאזונסקי

נחפסמה ונהרו אליה תלמידים מקרוב ומרחוק. חרב רא"ד היי ~~מאמר~~ ארסו ^{צ"ע} בעל החניה ^{צ"ע} והוא פעל ^{צ"ע} מרבין ושהר"ק ר' הלל ספאריטש ^{צ"ע} יסע לערי רוסיא הקטנה מדי שנה ולהחזיקה החורה ולהפצת תורה חוב"ד. פנים והרה"ק ר' הלל ספק היי מחבבו ביותר. ^{צ"ע} אחר פטירת ^{צ"ע} היי מקושר לבנו ארסו ר' מוהר ש"נ ע. מלבד הספרים פטלם, קב ונקי, וספר "ביה אהרן" והוספוח ^{צ"ע} הסכמת ארסו ר' מוהר ש"נ ע) שנחבלו ונחפסמו ביותר, הדפיס ^{צ"ע} סידור ספספספספס ארסו ר' חזקו ברקדוק גדול וחיבר לו "שער הכולל" לחראוה מקור דברי אדה"ו ושלחיו ^{צ"ע} הטכניק ^{צ"ע} והנתיב החיים" ע, פירי החיים" - שנחבב בכל מרתבי המדינה.

מזינהו הראשון היי לו בה ~~במזמרה~~ מרה ביילא רבקה, אישה צנועה וערינה.

בעלה היי חרה"ג וחרה"ח וכו' ר' ישראל ליב ~~ישיבה~~ בני ~~הישיבה~~ חרב מאיר שלמה (ראח לקמן), חרב מנחם מענדיל (שו"ב בקרעמענטשוו), חרב איסר (שו"ב ר?

בקריית ראג (פלך חרסון) וחר' משה (סוחר בחרסון). ^{צ"ע} ארסו מוהר ^{צ"ע} ושהר"ק ר' ~~במזמרה~~ ממדינה סוילין מרה פעסיא האכשטיין. ^{צ"ע} שילדה לו ^{צ"ע} לחרטום ^{צ"ע} להתיישב ^{צ"ע} משקלם ^{צ"ע} בני ^{צ"ע} ר' מנשה. בניו: ר' חיים יצחק, ר' אברהם דוד ור'

ישראל ליב (סוחרים בקאנאדא), בנוחיו: מרה ברכה ספספספספס (למשפחה שניאור)

ומה שרה (למשפחה סיערסון). ^{צ"ע} חרב רא"ד לקח אליו אח בנו הבכור של בחו ביילא רבקה, רב מאיר שלמה,

וגידל אותו בביתו. ^{צ"ע} ולתו ^{צ"ע} וחשאי ^{צ"ע} אחריו סכת לראשי קהלה ניקולייוב שיסנו אח בן בחו חרב ר' מאיר שלמה למלא מקומו. ^{צ"ע} היי לו ^{צ"ע} כבן. ואסנס ^{צ"ע} החי' חיים ^{צ"ע} ביריעתו הגדולה בחלמוד, ^{צ"ע} במסידו חיו חרומיות, אשר כזקנו היי

אותב שלום ובורח מן הכבוד. ולא אחרו ראשי קהלה למלא צואתו.

חרב ספספס ר' אברהם דוד נפטר ביזם ב', ח"י אדר, שנה חר"נ בעיף ניקולייוב ושם ס"כ. הנצב"ח.

דברי ^{צ"ע} ומה שרה (למשפחה סיערסון).

חרב רא"ד לקח אליו אח בנו הבכור של בחו ביילא רבקה, רב מאיר שלמה,

וגידל אותו בביתו. ^{צ"ע} ולתו ^{צ"ע} וחשאי ^{צ"ע} אחריו סכת לראשי קהלה למלא צואתו.

חרב ספספס ר' אברהם דוד נפטר ביזם ב', ח"י אדר, שנה חר"נ בעיף ניקולייוב ושם ס"כ. הנצב"ח.

דברי ^{צ"ע} ומה שרה (למשפחה סיערסון).

שמואל יצחק וחי' מושקא שכטר

לפנינו מענת כ"ק אדמו"ר מה"מ על שאלות בד"ה שיר המעלות תשכ"ב. הנכתב
בהדגש [וכן מילים המחוקות] הוא הוספות
בגוכי"ק על מכתב השואלים:

ב"ה. בד"ה שיר המעלות תשכ"ב.
(א) בתחילה המאמר מביא בשם מאמר של כ"ק מו"ח אדמו"ר שמביא את פירושו הזוהר ע"פ זה שע"י האחוה וקישור דנש"י נמשך גם יחד שגם הקב"ה מתאחד עמם, שהו"ע המשכת כח הא"ס בענין הולדת ילדים. שאלה אם הכוונה לד"ה שיר המעלות תרצ"ב (דלכאורה, ש"מביא את הפירוש ש"גם" מרבה ישראל דלתתא, ולא את הפירוש שנעתק במאמר זה)? יחיד
(ב) בע"ב שיטה המתחלה דאורייתא, מפרש על הראש, בחי' רישא דעתיק. שאלה: כיהל אור להצ"צ מביא בשם הזוהר, רישא דאריך. אם כאן נתפרש באופן אחר, או שזה טעות בההנחה?
35

(א) בתחילת המאמר מביא בשם מאמר של כ"ק מו"ח אדמו"ר שמביא את פירושו הזוהר ע"פ זה, ומפרש שע"י האחוה וקישור דנש"י נמשך גם יחד "בנין עדי עד" "זור ישרים יבורך" - א"ס בעולמות שגם הקב"ה מתאחד עמם וכמפורש בזח"ג נט, שהו"ע המשכת כח הא"ס בענין הולדת ילדים. שאלה אם הכוונה לד"ה שיר המעלות תרצ"ב (דלכאורה, שם בתחלתו מביא את הפירוש ש"גם" מרבה ישראל דלתתא, ולא את הפירוש שנעתק במאמר זה)?

(ב) בע"ב שיטה המתחלת דאורייתא, מפרש על הראש, בחי' רישא דעתיק. שאלה: כיהל אור להצ"צ מביא בשם הזוהר, רישא דאריך. אם כאן נתפרש באופן אחר, או שזה טעות בההנחה?

מתחת למילים "רישא דאריך" המופיעים בקטע השני, אותם סימן כ"ק אד"ש בקו תחת, רשם כ"ק אד"ש:

כצ"ל

לזכות

החתן התמים הרב **שמואל יצחק שי'**
והכלה המהוללה מ' **חי' מושקא תחי'**

שכטר

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ
יום ראשון, ט"ו תמוז תשע"ג

נדפס על ידי הוריהם

הרה"ת ר' **יוסף בן ציון** וזוגתו מרת **חנה רבקה**

שכטר

הרה"ת ר' **יעקב מרדכי** וזוגתו מרת **ראשא רחל**

שפריצער

וזקניהם

הרב **צבי ורבקה שכטר**

הרבנית **חי' מארלאוו**